

SATORI STRESS

een film van Jean-Noël Gobron
met Akiko Inamura

SYNOPSIS

“Satori Stress” zou kunnen doorgaan voor een gewone documentaire film omtrent het dagelijkse leven in Tokyo, indien het kommentaar - in een bewuste verschuiving ten overstaan van het beeld - deze indruk niet meteen kwam ontkrachten. Wij geraken in de ban door de ogenschijnlijke onschuld van de filmreportage, maar de gesproken tekst, in contrapunt opgevat, verraadde een latente subjectiviteit, kondigt een fictie aan en bepaalt deze.

Het verschijnen van de cameraman op het scherm en van de verantwoordelijke voor de klankopname, zouden een in het oog springend narcisme reveleren, indien de aanwezigheid van de vrouw, opgemerkt door de man aan de camera, precies niet zou afstralen op de aard zelf van het gefilmde dokument.

In verrukking laten de auteurs unaniem een verliefde blik vallen op een zieltogende cultuur. Aldus rukken zij het masker af van de bedrieglijke en comfortabele uitwendigheden om ons een organisch mysterie te onthullen - een bijna menselijke waarheid... Het droombeeld wordt hier onafscheidbaar van het beleefde en elke objectiviteit wordt in vraag gesteld. Maar is het beleefde een absoluut criterium? "Iedere bevestiging sluit zijn tegengestelde in" verkondigt de boeddhistische wijsheid. En bevestigt de liefde niet ook haar eigen onbeduidendheid?

Benoit Boelens

SATORI STRESS

NOOT VAN DE REGISSEUR
BIJ WIJZE VAN INLEIDING ...

Drie bevreemdende gebeurtenissen, die me op verscheidene tijdstippen van mijn leven overkomen zijn, komen mij voor de geest. De eerste twee hebben betrekking tot de dood, de derde tot de liefde.

In het eerste geval, heeft het hooggebergte mij in zijn greep, ik hou me krampachtig aan de rots vast, met de avond die valt, niet wetend hoe ik voor- of achteruit geraak - bij de minste lichaamsbeweging maak ik stenen los die recht in de afgrond onder mij vallen. In het tweede geval maak ik een indrukwekkende tuimelperte per moto, bij een verlaten bedevaartsoord, waar vroeger heksensabbatten werden georganiseerd. Ik herinner mij de kleur van het gras dat van een hallucinant groen was. Het bergachtige en desolaat gebied lag verloren in de mist van het tropische eiland.

Wat het laatste geval betreft, bevind ik mij op de Grote Markt te Brussel waar ik Akiko ontmoet. Japanse van nationaliteit, was Akiko op doorreis te Brussel; kwestie van haar visum te laten hernieuwen. Een paar maanden later beslis ik in een bevestiging om Akiko te Parijs te gaan opzoeken. Vijf minuten na mijn aankomst vind ik haar terug. Op het einde van het jaar keert Akiko naar Tokyo terug en ik beslis om haar daar te gaan vervoegen. Anderhalve maand later kom ik voor het eerst van mijn leven aan te Tokyo, beladen met mijn Aäton-camera en honderd kilo bagage.

Sinds mijn terugkeer in Europa ben ik opnieuw haar spoor bijster. Van haar rest mij de laatste postkaart, gedagtekend op 17 september, een herfstlandschap voorstellend met een meer en bergen op de achtergrond. Akiko schrijft mij dat ze ziek is, maar niet ernstig en dat ik mij niet ongerust hoeft te maken. Ook schrijft ze mij dat het haar verboden is het ziekenhuis te verlaten... Ze wenst me veel moed toe en vraagt dat "ik mijn zinnen niet zou verliezen".

Aan mijn eerste bevreemdende ervaring heb ik de herinnering aan de angst overgehouden, aan mijn tweede een gebroken sleutelbeen en aan mijn derde een film "Satori Stress" genaamd.

Brussel,
18 december 1983.

SATORI STRESS

... met soepele hand grijpt u het gevest van het zwaard, met de andere schuift u de schede achterwaarts. Frontaal opgesteld haalt u het zwaard uit de schede met een ononderbroken en progressieve beweging, u trekt het zwaard tot op 45° boven uw hoofd, u verplettert uw kiezen, u spant uw testikels op en met het platte van uw zool stampvoet u op de grond, u ademt grondig uit, de snede van het lemmer met een onweerstaanbaar gebaar neerlatend en u splijt de schedel van uw tegenstrever.

Het doorsnijden van de hersenwindingen veroorzaakt een kortsluiting in het neurovegetatieve zenuwstelsel, een plotse en totale verlamming veroorzakend» De tegenstrever is buiten gevecht gesteld, wat u nog te doen staat is hem technisch perfect af te maken.

Deze oefening zal u een combinatie van sensaties opleveren van onnoemelijk welbehagen en van vreedzame superioriteit, grenzend aan de gelukzaligheid. Door deze meermaals te herhalen zal u de TSUKI-NO-KOKORO verwerven - een geestesgesteldheid, zo kalm als de maan ...

Benoit Boelens

SATORI STRESS

TECHNISCHE GEGEVENS

Realisatie	Jean-Noël GOBRON
Tekst	Benoit BOELENS
Beeld	Jean-Noël GOBRON
Klank	Akiko INAMURA
Montage	Monique RYSSELINCK
Artistiek advies	Benoit BOELENS
Tekst geciteerd door	Nicola DONATO
	Jean-Noël GOBRON
	Akiko INAMURA
Koto-speelster	Masae YOSHIZAWA
Vertaling	Akiko INAMURA
	Machiko OYAMA
	Masayasu NAKAJIMA
	Keiichi KASAJIMA
Bijzondere effecten	Jean-Marie LAMBERT
Animatietafel	Jacques CAMPENS
Klankmenging	Gérard ROUSSEAU
Klankstudio	l'Equipe
Laboratorium	Meuter Titra
Coördinatie	Akiko INAMURA
Productie	Jean-Noël GOBRON

Met de medewerking van het "Atelier Jeunes Cinéastes"

Duur van de film	75 min. (825 m - 2.700 ft)
Genre	Documentaire - fictie
Klankprocédé	Optisch (24 b/s)
Kleurprocédé	FUJICOLOR R
Formaat	16 mm (1:1,37)
Plaats van opname	Tokyo
Taal van de oorspronkelijke versie	Frans / Japans
Taal van de ondertitels	Frans

Verkoop: GOBRON-CABRERA - 430 Chemin de Trégoux - 46330 Crégols
France - Tel. : 0033 (0) 5 65 23 94 47 – Email : info@alcyonfilm.com
www.alcyonfilm.com

悟れずと
す

Wij zullen ver gaan,
ver van Tokyo, ver van Brussel, ver ...
Misschien naar Tokyo.